

30. Fra Enke efter Fyrassistent R. H. Paaske, *Pauline Paaske*, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 4. December 1914 af Folketingsmanden for Københavns 8de Valgkreds, *Martin Olsen*).

Andragerinden blev Enke i Juli 1905 efter Fyrassistent R. H. Paaske, og den 30. Marts 1907 fik hun af Marineministeriet en aarlig Understøttelse af 200 Kr. Hun opnaaede 3 Aar efter Mandens Død en Plads som Husbestyrerinde, men da vedkommende, for hvem hun bestyrede Huset, paa Grund af Alderdom og Svagelighed har maattet opgive sin Husførelse, har hun mistet denne Stilling og arbejder nu i Livsforsikringsselskabet „Tryk“ med en aarlig Indtægt af 200 Kr. Da hun ikke kan leve af 400 Kr. om Aaret og er for svag til at kunne fortjene mere, har hun til Marineministeriet indgivet Andragende om en Forøgelse af den aarlige Understøttelse, men har faaet Afslag. Under Henviisning til de med Andragendet følgende Anbefalinger henstiller hun nu sin Sag til Folketinget.

2 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

31. Fra 4 Lodsejere af *Husby Klit* ved Stadil Fjord om Erstatning for Skade paa deres Ejendomme, forvoldt af Stormfloden i November 1912. (Indbragt den 8. December 1914 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, *J. C. Christensen*).

Andragerne fik en midlertidig Hjælp i Anledning af den Skade paa deres Ejendomme, som forvoldtes af Stormfloden i November 1912, men da den endelige Erstatning skulde fastsættes, blev der ikke tilstaaet dem nogen, og da de overraskede og skuffede derover paa ny indgav et Andragende til Indenrigsministeriet om Erstatning, modtog de det Svar, at det ansøgte ikke kunde bevilges, fordi de i sin Tid havde vægret sig ved at arbejde sammen med Ejeren af Vest-Stadilfjord paa at faa Vandet fjernet fra deres Jorder. Ved denne Afgørelse mener de imidlertid, at der er sket dem Uret, og de anfører i den Anledning i Hovedsagen følgende:

Ejeren af Vest-Stadilfjord, Hr. H. Pontoppidan, Hamborg, foretog sig intet i de første Par Maaneder efter Stormfloden, men forespurgte derefter, om Andragerne vilde deltage i et Arbejde med Gennembrydning af Dæmningen for hans Areal, saaledes at han leverede Materialet, de Arbejdskraften. Det drejede sig om et ubetydeligt Arbejde, og Betalingen for Arbejdskraften vilde neppe overstige 100 Kr. Andragerne havde intet som helst imod at bringe endog betydelige Ofre for at faa den ødelæggende Situation forbedret, men det blev af flere gjort gældende, at den tilsigtede Gennembrydning var utilstrækkelig og navnlig vilde virke alt for langsomt, og der blev derhos ytret Frygt for, at der skulde skabes et Præcedens for, at Andragerne var forpligtede til at deltage i Udgifter til Hr. Pontoppidans med Kunst udtørrede Terrain, og man frygtede for at paatage sig en saadan Pligt. Der opnaaedes derfor ikke Enighed, og Hr. Pontoppidan foretog Gennemgravningen paa egen Haand, idet han havde samme Interesser som Andragerne, kun at deres Arealer i Forhold til hans er forsvindende smaa. Andragerne mener, at de ikke bør lide et saa betydeligt Tab, som der her er Tale om, og særlig finder de, at det er urigtigt, at de alene bliver straffet for denne Vægning, idet omtrent 150 Lodsejere i Stadil, Vedersø, Houvig, Søndervig og Husby har Arealer, der er under samme Vilkaar som deres, og disse har faaet Erstatning uden Hensyn til, at de ogsaa var blandt de Lodsejere, som nægtede at tage Del i Udgifterne.

Oversvømmelsen ødelagde baade Rørskær, dyrket Mark og Eng hos Andragerne for flere Aar, hvilket medførte, at de maatte bortsælge store Dele af deres Besætning og maatte indkøbe betydelige Mængder Foder, hvorved de kun med Vanskelighed undgik fuldstændig økonomisk Ruin.

2 Bilag medfølger.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til *Indenrigsministerens* Undersøgelse.